

סוד השמונה בחנוכה: מסע אל משמעותה הפנימית של הגאולה

חג החנוכה שזור כולו במספר שמונה, מסתורין החוזר על עצמו בדרכים מפתיעות. במצגת זו נפענח את הצופן ונגלה כיצד המספר שמונה הוא המפתח להבנת מהות החג, עברנו ועתידנו.

חידת השמונה: מקבץ רמזים בחרוזים

- היוונים הרשעים רצו להרוג ליהודים את **השמונה**.
- והבורא עשה לבעלי **השמונה** נס גדול להציל את **השמונה**.
- ובמנורה שבה מדליקים **בשמונה** (בשמן), נעשה נס ופך קטן דלק **שמונה**.
- לזכור את הנס תיקנו **שמונה** ימים, להודות ולהלל – תענוג **השמונה**.
- ולחג נקרא באותיות **השמונה** (חנוכה), ונספר בו על גבורת אישה שאותיותיה מזכירות את **השמונה** (חנה).
- וביום **השמונה** נקרא על בן שאותיותיו **שמונה** (מנשה), שנולד בשבת של חג **השמונה**.

המפתח לפתרון: תורת המהר"ל על טבע ומעבר לו

המספר שבע (7)

- מייצג את עולם **הטבע**.
- שבעת ימי השבוע, שבע שנות השמיטה.
- הסדר המחזורי, הגשמי והמוכר.

המספר שמונה (8)

- מייצג את מה שמעל **הטבע**.
- הכוח **האלוקי** שפורץ את גדרי המציאות.
- הנס, הנשמה, הגאולה – כל מה שמעבר לסדר הטבעי.

"כל דבר שהוא מחוץ לגדרי הטבע הוא שייך לשמונה." (בשם המהר"ל)

היוונים ביקשו להכחיד את ה"שמונה" – נשמת ישראל

מלחמת היוונים לא הייתה רק מלחמה פיזית.
הם זיהו כי מקור כוחו של עם ישראל הוא
ה"שמונה" – **הנשמה** (נ-ש-מ-ה, 8 אותיות),
שמקורה בעולם שמעל הטבע.
מטרתם הייתה לטמא **ולהרוג את**
המימד הרוחני הזה.

חיבור נוסף

החשמונאים – 'בעלי השמונה' – נקראו כך
(ח'-שמונה-אים) משום שנלחמו כדי להציל את
ה"שמונה" של העם היהודי.

נס פך ה"שמונה": סודו של השמן

מדוע טמאו היוונים דווקא את השמנים?
כי **שמן** (ש-מ-ן) הוא רמז ל**שמונה** (ש-מ-נ-ה).

הסבר מעמיק

1. השמן מפיק **אור**.
2. האור הוא משל **לתורה** ("כי נר מצוה ותורה אור").
3. התורה עצמה היא ממדרגת ה"שמונה" – היא ניתנה בייתנה בשבוע השמיני לספירת העומר (ביום ה-50), מעל הטבע.

לכן, הנס נעשה דווקא בשמן, כדי להראות שניצחון ה"שמונה" (הרוחניות והתורה) על הטבע היווני הוא מהות החג.

החג כולו חתום בחותם השמונה

שלושה יסודות מרכזיים

שמונה ימים: תיקנו חכמים לחגוג שמונה ימים, כנגד ה"שמונה" שהיוונים רצו להרוג וכנגד נס השמן שדלק שמונה ימים.

נרות חנוכה: המצווה היא להדליק נרות, המסמלים את הנשה ('נר ה' נשמת אדם'). זוהי חגיגה של הצלת הנשמות – ה"שמונה" שניצל.

השם "חנוכה": השם עצמו רומז לשמונה. **ח'** בגימטריה היא 8. יש מסבירים שגם **נ'** (50) רומזת ליום ה-50 של ספירת העומר, שהוא תחילת השבוע השמיני.

'תענוג השמונה': מהותה של שמחת חנוכה

*** בפורים:** המן רצה להשמיד את הגוף. לכן התיקון הוא תענוג הגוף: משתה ושמחה, משלוח מנות.

*** בחנוכה:** היוונים רצו להשמיד את הנשמה (ה"שמונה"). לכן התיקון הוא תענוג הנשמה.

ומהו תענוג הנשמה?
'להודות ולהלל למלך מלכי המלכים'.

**'חי חי הוא יודך' – ברגע שאדם מתחיל להודות,
הנשמה שלו חיה ומתענגת. זוהי העבודה
הרוחנית המרכזי של ימי החנוכה.**

הרמז המפתיע מכל: הקשר לשבת מנשה

1. ביום השמיני של חנוכה, קוראים בתורה על קרבן נשיא שבט **מנשה**.
2. השם **מנשה** מורכב מאותיות **נשמה** (וגם רומז ל"**שמונה**").
3. פרשת הולדתו של מנשה (פרשת מקץ) נקראת תמיד בשבת חנוכה.

**מה הקשר העמוק בין מנשה, המספר שמונה, ונשמת חג החנוכה?
מדוע דווקא הוא מכל השבטים?**

פתרון החידה על פי ה"בני יששכר": חנוכה כהכנה לבניין העתיד בחודשו של מנשה יבנה הבניין שבו שוכן ה'שמונה'.

- כל חודש בשנה מכוון כנגד אחד משנים עשר השבטים.
- חודש חשון הוא חודשו של שבט מנשה.
- בית המקדש השלישי עתיד להיבנות בחודש חשון.

הקריאה על מנשה ביום השמיני אינה מקרית. היא רומזת לתכלית הגדולה של החג: ההכנה לבניין בית המקדש השלישי, שהוא התגלמות ה"שמונה".

בית המקדש: המקום בו ה "שמונה" שוכן בעולם

- אין מקום בעולם המבטא את ה"שמונה" (העל-טבעי) יותר מבית המקדש.
- הכהן הגדול שירת ביום כיפור עם **שמונה** בגדים.
- המשכן נחנך ביום **השמיני**. (משכן אותיות 'שמונה מר'),
- המשיח, שיבנה את המקדש, קשור לשנה **השמינית**.

כעת מובן מדוע נקרא שמו 'שמונה' – כי בחלקו ובחודשו
ייבנה המקדש, משכן ה"שמונה" הנצחי.

"וזאת חנוכת המזבח": ימי חנוכה הם ה"חינוך" לגאולה

הסבר ה"בני יששכר"

השם 'זאת חנוכה' (הכינוי ליום השמיני) אינו מקרי. הוא מלמד על מהות הימים: 'זאת היא **החנוכה** (הכנה ואימון) המקווה לישראל'.

המשמעות

ימי החנוכה אינם רק זיכרון של נס העבר, אלא **חינוך והכנה פעילה של נשמותינו** לקראת אור הגאולה האחרונה ובית המקדש השלישי. אנו "חונכים" בתוכנו את אור הגאולה.

כותרת: התיקון לחורבן: כוחה של ההודאה

סיבה ותוצאה:

- בית ראשון נחרב בגלל עבודה זרה (מקביל לחטא העגל).
- בית שני נחרב בגלל שנאת חינם (מקביל לחטא המרגלים והמתלוננים).

מהו התיקון לשנאת חינם, תלונות וראיית הרע? ההודאה.

הקשר לחנוכה:

חנוכה הוא 'חג ההודאה'. העיסוק המרכזי בו – להודות ולהלל – הוא התיקון הישיר לחטא שהוביל שהוביל לחורבן, ובכך הוא סולל את הדרך לבניין.

דורנו: דור ההתעוררות להודאה

אנו רואים בחוש כיצד בדורנו
'**הולך ומתגלה אור ההודאה**'. יותר
ויותר יהודים מתחברים לכוחה של
אמירת התודה לקדוש ברוך הוא.

אין זה מקרה. הקב"ה בעצמו דואג
לגלות את אור ההודאה, כי '**כל**
גאולתנו תלויה בהודאה'. זוהי
ההכנה הרוחנית של הדור האחרון
לגאולה השלמה.

חנוכה אינו רק זיכרון העבר, אלא בניין העתיד

- התחלנו בחידת **השמונה**.
- גילינו שה"שמונה" הוא הקוד לכל מה שמעל הטבע: הנשמה, התורה, הנס.
- דרך **שבת מנשה**, הבנו שחנוכה הוא **החינוך** לקראת בית המקדש השלישי.
- הדרך לבניין עוברת דרך **ההודאה**.

בכל פעם שאנו מדליקים נר חנוכה ואומרים 'הלל', איננו רק זוכרים את החשמונאים.
אנו בונים, כאן ועכשיו, לבנה נוספת בבית המקדש השלישי.